SUB SOARELE Marelui Octombrie

O aniversare glorioasă

Au trecut 45 de ani din ziua cînd au răsunat salvele Aurorei, vestind lumii întregi naşterea primului stat socialist al muncitorilor şi ţăranilor. Cei 45 de ani ai puterii sovietice reprezintă 45 de ani de victorii neîntrerupte ale oamenilor muncii din U.R.S.S. sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, victorii repurtate în toate domeniile: în industrie, în agricultură, pe tărîmul vieţii social-culturale.

Mari succese au obţinut în acest timp şi sportivii sovietici.

Chiar din primii ani ai puterii sovietice partidul comunist, în frunte cu marele Lenin, a acordat cea mai serioasă atenţie dezvoltării culturii fizice şi a sportului în rîndul maselor populare. Astfel, în anul 1917, imediat după victoria Revoluţiei din Octombrie, în chemarea secţiei sanitaro-medicale a Comisiei de stat pentru educaţia poporului, se spunea că „noi trebuie să creăm pentru copii o asemenea şcoală care să poată contribui la dezvoltarea armonioasă, multilaterală a deprinderilor psihice şi fizice ale tineretului studios". În decretele guvernului sovietic din anii războiului civil o atenţie permanentă se acorda pregătirii multilaterale (între care şi fizică) a muncitorilor şi ţăranilor, pentru apărarea cuceririlor poporului.

Rezultatele dezvoltării culturii fizice şi sportului în U.R.S.S. au apărut în mod evident încă înainte de începerea celui de al II-lea război mondial. Dacă Rusia ţaristă nu-şi putea măsura forţele pe tărîm sportiv cu ţări dezvoltate în acel timp din punct de vedere sportiv ca Anglia, Franţa, Suedia, S.U.A., iată că în anul 1939 numărul oamenilor care practicau sportul ajunsese deja la 3.000.000 (în 1919 — 38.000), iar 44 de recorduri ale Uniunii Sovietice erau superioare recordurilor mondiale.

În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei sportivii sovietici, alături de întregul popor, au luptat cu eroism pentru apărarea ţării, dînd minunate pilde de vitejie. După război, mişcarea de cultură fizică din U.R.S.S. a continuat să se dezvolte într-un ritm şi mai susţinut. Un rol excepţional de mare a avut Hotărîrea C.C. al Partidului Comunist al U.R.S.S. din 27 decembrie 1948, care a trasat însemnate sarcini privind dezvoltarea mişcării sportive de mase, ridicarea nivelului măiestriei sportive. Această Hotărîre a stimulat dezvoltarea sportului sovietic în anii următori, solii sportivi ai Uniunii Sovietice repurtînd importante succese în arena internaţională. Astfel, începînd cu Jocurile Olimpice de la Melbourne, sportivii sovietici deţin supremaţia în mişcarea sportivă mondială, cu fiecare an fiind tot mai mari succesele pe care ei le repurtează pe stadioanele lumii. E de ajuns să arătăm că, în prezent, jumătate din recordurile mondiale aparţin sportivilor sovietici.

Dar sportivii noştri îşi aduc contribuţia nu numai la creşterea recordurilor mondiale, ci şi la cauza întăririi prieteniei între popoare, între participanţii la întrecerile sportive internaţionale.

Poporul sovietic are o tradiţie frumoasă: întîmpinarea aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie cu noi victorii în muncă, cu noi succese. Sportivii din U.R.S.S. îşi aduc aportul lor şi în acest domeniu. În aceste zile ei raportează cu cinste repurtarea unor succese strălucite ca: ocuparea locului I la campionatele mondiale de volei (masculin), cucerirea a numeroase medalii de aur la campionatele mondiale de tir de la Cairo, cucerirea titlului de campion mondial (individual şi pe echipe) la campionatele mondiale de pentatlon modern. Şi sînt multe alte succese repurtate în ultimul timp de sportivii sovietici, închinate marii aniversări.

Poporul sovietic şi sportivii săi traduc cu cinste în viaţă Programul P.C.U.S., în care se arată că: „Oamenii îşi vor consacra în măsură tot mai mare timpul liber activităţii obşteşti, vieţii culturale, dezvoltării intelectuale şi fizice, creaţiei tehnico-ştiinţifice şi artistice. Cultura fizică şi sportul vor pătrunde temeinic în viaţa de toate zilele a oamenilor".

ALEKSANDR SIZONENKO

Institutul „Vostokghiprogaz" din Saratov. Se antrenează fetele de la secţia de atletism

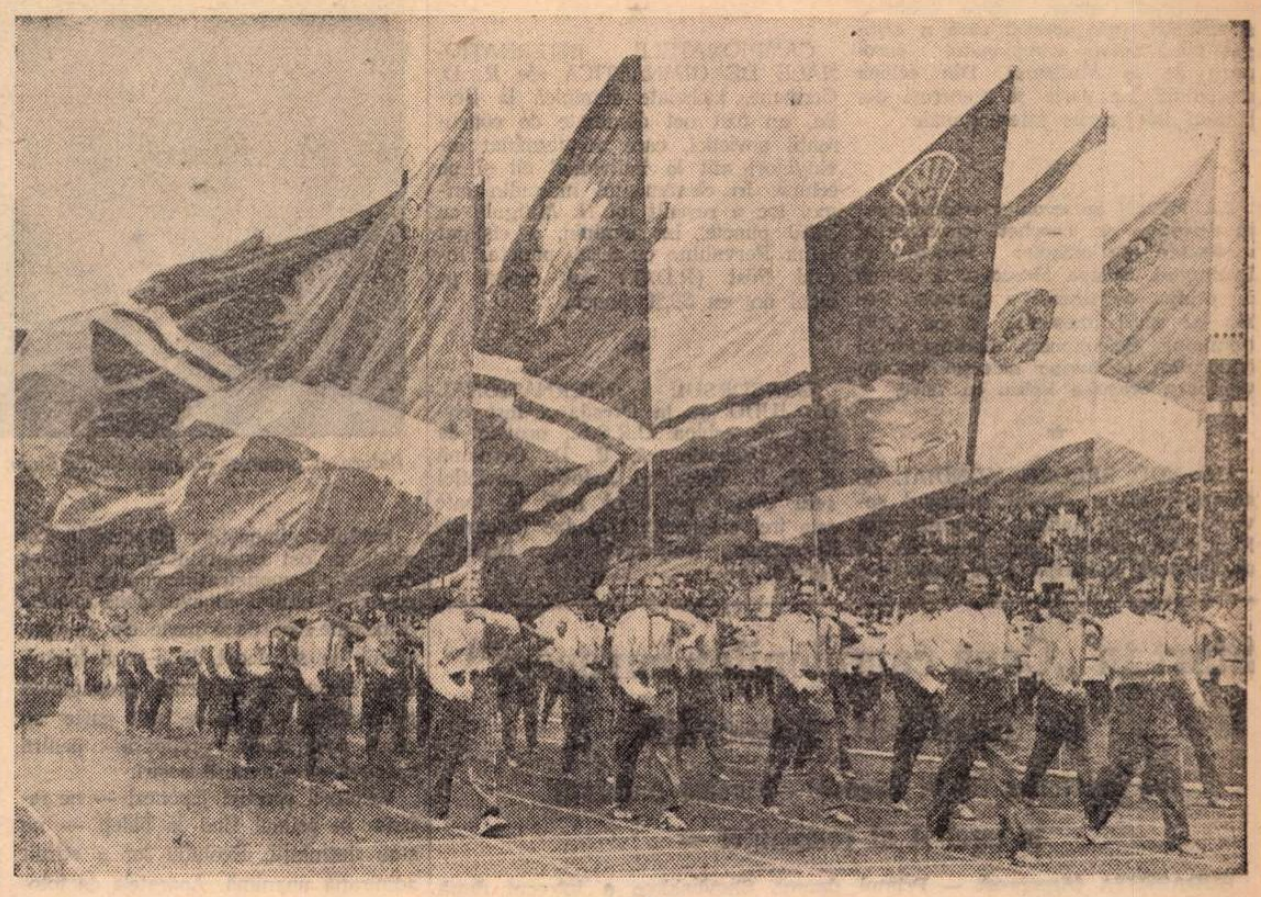

TÎNĂRUL DIN MAGNITOGORSK

Faceţi cunoştinţă cu Viktor Lisiţki. Are 23 de ani şi este unul dintre gimnaştii cu cele mai frumoase perspective. L-am întîlnit în sala de sport, la unul din ultimele antrenamente din preajma întîlnirii internaţionale U.R.S.S.–Japonia.

A făcut cunoştinţă cu sportul prin intermediul sorei sale mai mari, Valea. Aceasta era o sportivă multilaterală. Îi plăcea însă cel mai mult gimnastica. Ea îşi începea ziua de muncă cu gimnastica de înviorare, adeseori prelungind-o zeci de minute în şir. Privindu-şi sora, Vitea dorea de fiecare dată şi se străduia să repete ceea ce făcea Valea.

Oraşul Magnitogorsk, unde a crescut Viktor, este un mare centru industrial. Ducîndu-se o dată la şcoală, Vitea i-a spus sorei: — Valea, vreau să practic gimnastica, te rog ajută-mă. — Ce fel de ajutor îţi trebuie ţie? l-a întrebat ea. — Vreau ca la sală să mă perfecţionez la bîrnă, te rog ajută-mă. Împreună, au amenajat cu forţe proprii o bîrnă şi au început să exerseze.

Şi e posibil că tocmai această bîrnă rudimentară să fi constituit elementul care l-a atras în activitatea sportivă de performanţă pe Viktor Lisiţki.

Anul 1958 aduce două satisfacţii tînărului Viktor. El îndeplineşte norma de maestru al sportului şi devine campion de juniori al U.R.S.S. Primele victorii sportive.

Şi din nou antrenamente, antrenamente, antrenamente...

— Vitea, declară antrenorul său Konstantin Sergheevici Karakaşiant, este mai perseverent şi mai ambiţios decît toţi ceilalţi, iar voinţa sa de a-şi însuşi un element nou este uneori pur şi simplu uimitoare.

De pe acum încă este evident că Lisiţki va deveni în curînd un maestru care va reprezenta cu cinste gimnastica sovietică. Ochii experimentaţi ai specialiştilor observă în mişcările lui o uşurinţă înnăscută. Lucrînd la aparate, Viktor execută exerciţiile cu o mare amplitudine. O particularitate a caracterului său este aceea că el nu caută căi uşoare, iar în toate combinaţiile sale se vede originalitatea.

Viktor Lisiţki a obţinut mari succese în competiţii internaţionale. În anul 1960, la campionatele internaţionale ale Rominiei el s-a clasat pe primul loc într-o companie foarte valoroasă. De asemenea, în cadrul unor întîlniri desfăşurate în Uniunea Sovietică a ocupat locuri de frunte.

Absolvent al şcolii medii din Magnitogorsk şi apoi al Institutului pedagogic din Moscova, Viktor Lisiţki este în prezent ofiţer al Armatei Sovietice, avînd colegi de echipă gimnaşti ca Kerdemelidi, Leontiev, Miligulo, s.a. Cu astfel de tovarăşi Viktor Lisiţki îşi desăvîrşeşte într-un ritm rapid măiestria. Şi desigur, în cadrul viitoarelor competiţii de gimnastică el ne va dezvălui neîndoios noi calităţi, necunoscute nouă pînă acum, care să-l consacre printre cei mai buni gimnaşti ai lumii.

VLADIMIR NIJNICENKO
maestru al sportului

Regina pistelor de schi

Alevtina s-a împrietenit cu sportul mai de mult. În cadrul şcolii de meserii a practicat atletismul şi, desigur, schiul, pe care l-a îndrăgit. Mai tîrziu, cînd şcoala a fost mutată din Moscova la Leningrad, ea a început să se antreneze în grupa lui Aleksei Bajenov, antrenorul care a pregătit pe campioanele mondiale. Dar succesul nu a venit dintr-o dată. Întrecerea cu sportivele mai experimentate a fost grea. Dorinţa puternică însă era acea stea călăuzitoare care o purta de la un concurs la altul, de la înfrîngeri la victorii.

Este greu să povesteşti despre toate starturile Alevtinei, cu amărăciunile şi bucuriile lor, cu primele succese, care au venit la fel de firesc cum vine ziua după noapte. Ea a devenit membră a echipei selecţionate a U.R.S.S., cucerind titlul de campioană a ţării. Dar succesul cel mai mare l-a obţinut în 1958 la campionatul mondial din oraşul finlandez Lahti, cînd Alevtina Kolcina a devenit campioană a lumii.

Pentru fiecare, chiar şi pentru cel mai vestit sportiv, drumul nu este întotdeauna presărat cu flori. Anul olimpic 1960 i-a adus Kolcinei amărăciune. Ea a venit la Squaw Valley împreună cu soţul ei Pavel Kolcin. Dar Pavel s-a îmbolnăvit chiar înaintea primului start, iar Alevtina, îngrijorată de starea sănătăţii soţului, a concurat cu mai puţin succes ca de obicei. A trecut însă un an-doi şi numele Alevtinei Kolcina a apărut din nou în paginile ziarelor sportive. În vederea campionatului mondial 1960, care urma să se desfăşoare la Zakopane, ea s-a pregătit împreună cu soţul. Pavel spunea în secret prietenilor săi că uneori şi lui îi era greu cînd pe pista de schi înaintea lui schia Alevtina. Chiar de la primele concursuri s-a văzut că Kolcina se află într-o formă excelentă. Ea cîştiga detaşat cursă după cursă, în faţa unor adversare puternice.

Iată că a sosit şi ziua starturilor de la Zakopane. Proba de 5 km este cîştigată de Alevtina cu un mare avantaj: cu peste 40 secunde a întrecut-o pe Liubova Baranova (Kozîreva) şi cu aproape un minut — pe campioana olimpică a anului 1960, Maria Gusakova. Cînd, peste două zile, schioarele au ieşit la startul probei de 10 km, nimeni nu se îndoia că medalia de aur va intra în colecţia Kolcinei. Pronosticurile s-au adeverit. Alevtina a fost din nou prima. Ca o încununare a triumfului, Alevtina Kolcina, M. Gusakova şi L. Baranova au cîştigat proba de ştafetă.

Trei medalii de aur din trei posibile. Acesta a fost bilanţul participării Alevtinei Kolcina la campionatul ţării din anul trecut. Oare toate acestea nu reprezintă realizarea năzuinţei? În curînd vine iarna. Dar schiorii sînt de mult în toiul pregătirilor. Şi Alevtina se pregăteşte să întîmpine iarna. Din nou ea se antrenează împreună cu soţul său.

Kolcina are acum un ţel mult mai îndepărtat. Toate gîndurile sale se îndreaptă spre anul 1964. Şi cînd la Innsbruck se va aprinde flacăra olimpică, iubitorii schiului vor vedea din nou pe traseul înzăpezit pe regina pistei de schi, Alevtina Kolcina.

IGOR NEMUHIN

Cosmosul se supune celor puternici!

Zborul în Cosmos... Nu prea de mult acesta era un vis, ceva de domeniul fanteziei.

Dar iată că visul de veacuri al omenirii a devenit realitate: oamenii sovietici au fost primii cuceritori ai lumii astrale. Zborurile navelor cosmice sovietice Vostok-1, 2, 3, 4 au uimit întreaga lume. Nu există om pe pămînt care să nu se fi entuziasmat de eroismul „fraţilor cereşti" Iuri Gagarin, Gherman Titov, Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici.

Cine sînt ei, aceşti tineri eroi sovietici? Răspunsul vine firesc: sînt oameni de un curaj fără margini, inteligenţi, fii ai marii patrii comuniste, care le-a deschis perspective pentru munca lor creatoare. Ei sînt oameni cu o minte ageră, puternici. Deşi tineri, viaţa lor este bogată în fapte de seamă. Ei au putut să realizeze mult, pentru că au muncit mult. Iar o părticică din viaţa lor de toate zilele o constituie şi sportul.

Cosmonauţii sovietici sînt sportivi excelenţi, dezvoltaţi multilateral. Practicarea gimnasticii şi a atletismului, a naţaţiei şi canotajului, a halterelor şi jocurilor sportive, prietenia trainică cu sportul le-au permis să devină sănătoşi, oameni perfecţi din punct de vedere fizic.

Era cunoscut de mult faptul că în timpul zborului în Cosmos omul este obligat să suporte unele influenţe ale factorilor cosmici, pentru care el trebuie să fie bine pregătit. Numai un organism puternic poate să învingă obstacolele ce se ivesc în timpul zborurilor cosmice. Starea de imponderabilitate, suprasolicitările mari care influenţează asupra funcţionării creierului, respiraţiei, circulaţiei sîngelui şi multe altele pun la încercare tăria omului. Şi lumea întreagă cunoaşte foarte bine că cosmonauţii sovietici au învins cu succes toate obstacolele zborului cosmic.

În paginile ziarului „Sovietski sport" numeroşi oameni de ştiinţă au dezbătut în acest an problema rolului pe care îl are cultura fizică şi sportul în pregătirea cosmonauţilor. Cu toţii au remarcat că în obţinerea unor deprinderi necesare zborului cosmic un rol important îl ocupă antrenamentul special, în care o mare atenţie se acordă practicării sistematice a exerciţiilor fizice şi sportului.

Principalul lucru pentru cosmonaut îl constituie însă sănătatea. Zburătorul cosmic trebuie să aibă un sistem nervos sănătos, să reacţioneze prompt în cele mai complicate situaţii. Fără îndoială, nu orice om sănătos poate fi cosmonaut. Un organism sănătos trebuie acomodat pentru multele elemente surpriză ale Cosmosului. Astfel, în condiţiile imponderabilităţii scade (e adevărat în mică măsură), presiunea sîngelui. La un organism puternic, antrenat, acest fenomen nu produce perturbări esenţiale în munca inimii. Acest organism suportă în mod satisfăcător trecerea de la starea de imponderabilitate la condiţiile obişnuite pămînteşti, precum şi suprasolicitările, în deosebi din timpul lansării navei cosmice.

Sportul contribuie în mare măsură la pregătirea organismului pentru condiţiile neobişnuite în Cosmos. Şi, fapt important, nu un singur sport, ci multe discipline sportive contribuie la aceasta: alergarea, schiurile, înotul. Jocurile sportive ajută cosmonauţilor să se acomodeze în diferite condiţii ale zborului. Înotul sub apă influenţează dezvoltarea coordonării şi reglării respiraţiei. O deosebit de mare importanţă o are pregătirea fizică a cosmonauţilor pentru starea de imponderabilitate, atunci cînd nu mai acţionează legea gravitaţii. Cu cît este mai mare rezistenţa cosmonautului, cu atît el suportă mai bine această stare neobişnuită.

Cosmonauţii consacră mult timp antrenamentelor diferitelor organe şi sisteme, în deosebi a aparatului vestibular. Zborurile cosmonauţilor noştri au arătat că practicarea regulată a sportului a asigurat acestora o mare vitalitate, bună dispoziţie, o stare generală excelentă. A devenit evident că numai cu ajutorul unei pregătiri fizice generale se poate realiza o funcţionare armonioasă a tuturor proceselor care au loc în organismul omului în timpul zborului cosmic.

La baza pregătirii fizice a cosmonauţilor sovietici stă sistemul de educaţie fizică sovietic, fundamentat pe principiul multilateralităţii.

Curajul fără margini, pregătirea fizică excelentă, un calm de fier, tărie, un moral ridicat, devotamentul pentru marea cauză a comunismului au ajutat modeştilor şi simplilor oameni sovietici Iuri Gagarin, Gherman Titov, Andrian Nikolaev şi Pavel Popovici să săvîrşească fapte de un eroism fără margini.

TATIANA NIKOLAEVNA SUMAROKOVA

PAGINĂ REDACTATĂ DE ZIARUL
Sovetski Sport
MOSCOVA